

ՄԱՐՏԱՐԱՊԵՏ

SEMENARIO SARDARABAD

Fiel expresión del pensar Demócrata Liberal de las colectividades armonias de Sudamérica

BUENOS AIRES AÑO VII N° 149

Jueves, 30 de Julio 1981

CONSEJO CENTRAL SAK 12
 DIRECTOR GENERAL
 ALICIA GONZALEZ
 EDITORA

NOS VISITAN IMPORTANTES PERSONALIDADES

KRIKOR SATAMIAN

M. Koskiakian

Sr. Krikor Satamian
 Especialmente invitado por la Unión General Armenia de Beneficencia, filial Buenos Aires, el 26 de julio pasado, llegó a nuestra ciudad, el conocido actor y director, Sr. Krikor Satamian, quien, con motivo del 75º aniversario de la U.G.A.B. pondrá en escena la obra "Mezbadiv Muratz-ganner".
 Krikor Satamian es una de las figuras más importantes del teatro de estos últimos años, ya sea como director o como actor.
 Nacido en Beirut, realiza sus estudios primarios, secundarios y universitarios en su ciudad natal. Posteriormente y para perfeccionar sus estudios teatrales y actorales, se dirige a Londres, en donde becado por el gobierno inglés y la UGAB, realiza nuevos estudios.
 A su regreso a Beirut, se hace cargo de la dirección del grupo de teatro "Vahram Papazian" de la UGAB, al que

HAGOP PAMBOUKIAN

Con motivo de las Bodas de Diamante de la U.G.A.B., visita las colectividades armenias de Sudamérica, el Dr. Prof. Hagop Pamboukian quien dará una serie de conferencias en Buenos Aires, Montevideo y San Pablo.

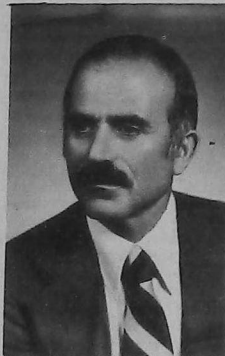
El Dr. Pamboukian realizó sus estudios en el Colegio Mesrobian de Beirut; en el Instituto Educacional Melkonian de la UGAB de Chipre; en la Universidad Americana de Beirut; en Nueva York; y se doctoró en la Universidad de Michigan.

Ha sido miembro de la UGAB, y ha ocupado el cargo de presidente de la filial de Milwaukee.

Es autor de diversas publicaciones y trabajos en los cuales ha investigado especialmente la relación educador-educando y los métodos de enseñanza-aprendizaje.

Dados sus conocimientos psicopedagógicos, el prof. Pamboukian ha sido enviado por el gobierno estadounidense a dar diversas conferencias y charlas en la Universidad Estatal de Armenia.

El Dr. Pamboukian disertará en la sede de la UGAB local el próximo 1º de agosto a las 18, y los días 4,5 y 6 de agosto a las 17.

Dr. Hagop Pamboukian

PARTIO MONSEÑOR SAHAGUIAN

Con el objeto de visitar las comunidades armenias de América del Norte y asistir a los festejos del 26º aniversario de la consagración de S.S. Vazken I como Católicos de todos los armenios, el 26 de julio pasado partió con destino a América del Norte, la Santa Sede de Etchmiadzin, Jerusalem y Europa, S.E. el obispo David Sahaguian, primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la América del Sur.

Se encontraban en el aeropuerto para despedirlo, el director del semanario "Sardarabad", Sr. Nahabet Nahabetian y su distinguida esposa; el presidente de la Asociación Cultural Tekeyan, Sr. Barkev Dergarabetian; el presidente del Consejo Central Sudamericano

de la Organización Demócrata Liberal Armenia, Sr. Haig Shahinian; el presidente de la Unión General Armenia de Beneficencia, Sr. José Youssefian; el secretario, Sr. Vahram Hairabetian; el ex-vicepresidente de la institución, Sr. Zohrab Dergarabetian; el presidente honorario, Sr. Haig Emirian y su distinguida esposa; el integrante del Consejo Directivo de la Institución Administrativa de la Iglesia Armenia, Sr. Shahan Hovaguimian y su distinguida esposa; el presidente de la Comisión Directiva de la Iglesia Armenia "San Jvedis", de Vicente López, Sr. Avedis V. Agacan, el secretario; y señoras de la Organización de Damas de la Iglesia Armenia.

ՏԻՒՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՓՈԼԱՏԵԱՆ ԴԻՏԻ ԱՅՅԵԼԷ ՀԱՐԱՒԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱ

A ANTRANIG POLADIAN

Nos visitará el Sr. Antranig Poladian, destacado intelectual y hombre público, miembro del Consejo Central de la Asociación Cultural Tekeyan, y editor de la Revista "HOO-SHARAR".

El ilustre visitante arribará a

Buenos Aires, el próximo sábado 1º de agosto.

El Sr. A. Poladian será el principal orador de la conmemoración de las Bodas de Diamante, en Montevideo, San Pablo y Buenos Aires.

1921

1981

60º ANIVERSARIO DE LA ORGANIZACION DEMOCRATA LIBERAL ARMENIA

Encuentros Internacionales De Música Contemporánea

Rosa Dolabdjian, Artista

En el Museo de Bellas Artes de esta capital, el 24 de julio pasado, se inauguró la temporada 1981 (14º sucesiva) de conciertos de los Encuentros Internacionales de Música Contemporánea, cuya directora en la Argentina es la destacada musicóloga Alicia Terzian.

En esa ocasión, se estrenó el ballet "El tiempo y el fuego de A. Rattembach, que fue puesto en escena por el ballet de la Manzana de las Luces, dirigido por Alicia Orlando. El tema del mismo es el relato de la vida de una bruja del siglo XV que fue condenada a morir en la hoguera; y la muestra de cómo a pesar de los siglos de dife-

rencia entre aquel hecho y la época contemporánea, la historia se repite.

Durante la reunión, se entregaron los premios Tribuna Nacional de Compositores 1980 a G. Graetzer, J.L. González, O. Wilenzky, V. Amicola, R. de Pedro, E. Wilde y R. Fiore.

Aspiciada por la Municipalidad de Quilmes, en el Museo Municipal de Artes Visuales, se realiza una exposición de arte que cuenta con obras de importantes artistas plásticos argentinos, entre los que se encuentran Rosa Dolabdjian, Oscar Deza, Graciela de la Fuente, Dina Dutto y Armin Zielinski.

ca de la "Educación estética en la escuela primaria", "El arte como desenvolvimiento y formación" e "Historia de la técnica de la publicidad" entre otros títulos.

Ha realizado innumerables viajes de estudio al exterior y al interior del país, muchos de los cuales han servido para realizar muestras, como en el caso de El Líbano, Suiza, Egipto y Brasil, y en diversas ciudades de nuestro país.

La muestra fue inaugurada el 18 de julio pasado y se prolongará hasta el próximo viernes 31. Puede visitarse en Rivadavia 498, Quilmes, de lunes a viernes de 8 a 12 y de 17 a 21 hs.

M. Koskiskian

Los Veinte Henchaguian

El 26 de julio pasado, en la Iglesia San Gregorio el Iluminador, se realizó una misa en memoria de los veinte

jóvenes, entre ellos varios intelectuales, "Henchaguian" que fueron víctimas de los turcos.

A continuación de la misa, se colocó una ofrenda floral frente al monumento a los mártires armenios, momento en que hizo uso de la palabra la Sra. Susana Chalian.

Posteriormente, se realizó un almuerzo en "Hadjin Dun", al que asistieron representantes de distintas instituciones armenias. En el transcurso del mismo, ofició como locutora la Sra. Herminia Azinian; recitaron la Sra. Mary E. de Momdjian y el Sr. Kalusd Djanzian y entonó canciones armenias el Dr. Krikor Mouchian.

Los oradores de la jornada fueron los Sres. Samo Sarkisian, Kisak Nahabetian y Carlos Asilian.

Para finalizar se refirió a la conmemoración S.E. el obispo David Sahaguian.

M. Koskiskian

Rosa Dolabdjian es profesora de dibujo artístico, publicitario, de construcción y caligrafía; y, desde el año 1967, es directora y fundadora del "Petit Musée Ararat".

Ha obtenido importantes premios y es autora de numerosas monografías acer-

DEPORTIVO ARMENIO INFORMA AJEDREZ

A) Se han iniciado las actividades de ajedrez en la sede central Av. Córdoba 4936, Capital.

B) Se invita a los amantes del juego ciencia a participar en esta actividad, que se llevará a cabo todos los días miércoles del corriente año a partir de las 20,30 horas.

C) El torneo interno "COPA DEPORTIVO ARMENIO

1981" dará comienzo el próximo mes de agosto, en el cual intervendrán todos los jugadores de nuestra colectividad que así lo deseen.

D) Para mayor información dirigirse telefónicamente a los números 744-4646/781-0897/629-2587.

Sub Comisión de Ajedrez

SAN PABLO

SAN PABLO

EL CONSEJO CENTRAL DE LA IGLESIA APOSTOLICA ARMENIA DE BRASIL ORGANIZA UN VIAJE DE PEREGRINACION A LA SANTA SEDE DE ETCHMIADZIN

EXCURSÃO À ARMÊNIA PÁTRIA AMADA

Sob o patrocínio do Conselho Central da Igreja Armênia, que representará oficialmente a coletividade Armênia nas festividades de Consagração de S. S. VAZKEN I.

SAÍDA: 27 DE SETEMBRO DE 1981

Inst. Marie Manoogian

PROMOCION 1982

"SHOW DE PREMIOS"

Viernes 31 de Julio 1981

Acevedo 1322

ESCUELA INCORPORADA ARMENIA "ISAAC BAKCHELIAN"

2º ciclo de:

MUSICA ARMENIA 100x100
CON UN EXTRAORDINARIO PROGRAMA

A realizarse el próximo sábado 8 de agosto de 1981, a las 22 hs.; en el salón de la Institución, corrales 2527, Capital. ACTUARAN: La Pianista BERDJUHI TOKATLIAN El Clarinetista ABRAHAM BETCHAKDJIAN El Violinista HECTOR TARPINIAN Ejecutaran obras de famosos autores armenios. Y como broche final, actuará la cantante MIRTA SATDJIAN, con temas de la madre patria, acompañada con la orquesta dirigida por el maestro LITO VALLE.

Nota: El acto comenzará a las 22 hs. en Punto

La comisión directiva se reserva el derecho de admisión. Reservas: Sarmiento 2509 - 47-7380

ESTUDIO JURIDICO

DR. ROBERTO M. MALKASSIAN Y ASOC. ABOGADOS

Av. Corrientes 1296, 7º "74" 12 a 18 hs.

35-1632

35-9504

GARYÉ

TU ROPITA INTERIOR

EDITORIAL:

EL DIALOGO EN LA COLECTIVIDAD

Muchas veces, a través de nuestras notas y artículos, insistimos acerca de la importancia del diálogo; el diálogo como base de entendimiento común y medio para llegar al logro de innumerables objetivos.

Trasladado del ámbito familiar al de la comunidad social y, en especial, al de nuestra colectividad, veremos que su papel es mucho más importante de lo que creemos.

El diálogo, como medio de comunicación, es un instrumento fundamental del ser humano. Necesitamos de él para expresar nuestras ideas y conocer las de los demás. Pero, para que sea eficaz, el diálogo debe ser bilateral. De nada sirve que una persona o una institución esté dispuesta al mismo si no recibe el apoyo o, al menos, la disposición de alguna otra persona o una institución amiga. Además debe ser sincero y basado en verdaderos principios de moral y caballerosidad.

El diálogo fecundo es el principio y el fin que debe mover a toda institución para que junto con sus pares, construya un colectivo fuerte y de sólidas bases.

Debe servir para construir, para confrontar y corroborar los objetivos y los principios éticos y morales de toda institución. De esta manera, organizaciones de la misma índole y con iguales fines, podrán actuar en conjunto para el logro mucho más rápido de sus metas.

No basta que sólo nos acerquemos a dialogar o intercambiar opiniones en determinadas fechas del año: para la conmemoración de un nuevo aniversario de un luctuoso episodio, como el genocidio armenio, o para la celebración del "Día de la Madre".

Todas las fechas y las conmemoraciones son propicias para entablar diálogo. De esas reuniones surgirán siempre, puntos de acuerdo y de divergencia pero ellos deben servir para enriquecer y unir, no para separar. Nos enriquecemos cuando confrontamos nuestras opiniones con los demás y de cada uno de ellos, aprendemos algo.

Vivimos en un país política, jurídica e intelectualmente libre, en el que fiel a las tradiciones occidentalistas y democráticas, podemos conservar nuestro ser, nuestras costumbres, nuestra lengua y nuestra fe.

Por ello, no podemos desear este campo propicio para el desarrollo armonioso de nuestra colectividad. Por el contrario, debemos aprovechar esta posibilidad de vida al máximo, trabajando conjuntamente para nuestra comunidad armenia y para la patria Argentina.

El lema "La unión hace la fuerza" que, desde 1906, adoptara la Unión General Armenia de Beneficencia como propio, más que un deseo o una meta, hoy es una necesidad no sólo de esa institución sino de toda la armenidad en la diáspora.

Sólo unidos y de común acuerdo, lograremos nuestra supervivencia. No por ello queremos decir que debe existir una única institución u organización. Por el contrario, propiciamos y vemos conveniente la formación de nuevos centros culturales, educacionales y deportivos porque cada uno de ellos tiene algo nuevo que ofrecer. Pero, sólo el trabajo colaboracionista entre ellos, lejos de todo enfrentamiento estéril, garantizará nuestro ser futuro.

Dijimos ya, en repetidas oportunidades, que somos optimistas en cuanto al devenir de la diáspora armenia; pero debemos tener en cuenta que sólo la conciencia de grupo, de la presencia y de la importancia del otro, y la inexistencia de rivalidades, llevará a la formación de sólidos sentimientos sobre los cuales debe descansar nuestra vida futura.

Nuestra colectividad cuenta con hombres maduros y dispuestos al diálogo, verdaderos luchadores. Pero, su lucha debe ser sólo una: nuestra supervivencia como pueblo, con nuestra lengua, nuestra fe y nuestras costumbres.

A nada conducen enfrentamientos estériles entre instituciones. Ellos sólo sirven de ejemplo para que jóvenes y niños tengan esa misma actitud, cosa nada aconsejable en tiempos en que lo que más necesitamos es la armonía y el entendimiento común.

Sepamos dialogar; sepamos hablar y escuchar. Desechemos todo tipo de arbitrariedades y falsedades en aras del beneficio común. Nuestros hijos y las colectividades armenias futuras de la Argentina y del mundo entero nos lo agradecerán.

Esta es la creencia de la Organización Demócrata Liberal Armenia y ésta ha sido la mentalidad que ha caracterizado su acción pasada y presente y que se extenderá al futuro: beneficiar a toda la colectividad, antes que nada, sacrificando todo interés partidista y sectorial.

Psicología:

¿Sabemos poner límites?

por el Gabinete psicopedagógico del Instituto Marie Manógian

Quando le ponemos un límite a un niño no sólo es el principio de autoridad lo que está en juego. Se trata de un momento en el cual intervienen tanto los deberes y derechos del adulto como los del niño. La puesta de límites responde a una necesidad compartida.

Todo adulto tiene el derecho y el deber de preservar un cierto orden establecido sobre la base de valores personales, de cuidar su seguridad física y la de los suyos, de proteger sus objetos y sus actividades y establecer las pautas educativas para con sus hijos.

Todo niño se rige por el principio del placer y tiene el derecho de jugar, experimentar y desplegar su imaginación. Pero, no conoce el peligro ni las consecuencias perjudiciales que sus actos puedan tener; y, por lo tanto, necesita que lo ubiquen en la realidad. Le resultaría imposible (por disposiciones biológicas y sociales) avanzar por la vida bajo el dictado exclusivo de sus deseos y, ya que todo deseo conlleva frustraciones, ¿qué mejor que estas frustraciones le sean planteadas por alguien que lo hará con amor?

El adulto ejerce su función civilizadora sobre el niño. La cultura se hace presente a través de la palabra de un padre, de un maestro, que dicen NO.

¿Cómo lograr que cuando un adulto pone un límite a un niño ambos salgan beneficiados? ¿Cómo se hace para que este acto se cumpla sin que se perjudiquen sus participantes?

El primer paso sería preguntarse si ese límite que vamos a imponer (prohibición, advertencia, castigo) es justo, es decir, si logra el equilibrio adecuado entre los deberes y derechos mutuos. Por ejemplo: ¿estoy resguardando su seguridad física o lo que me lleva a actuar así es mi excesiva temerosidad coartando su necesidad de exploración? ¿Me interesa inculcarle nociones elementales de orden o es que mi preocupación exagerada por la limpieza impide el desarrollo normal de su juego? Si su respuesta tiene en cuenta las necesidades de ambos, podrá estar seguro de actuar acertadamente.

La seguridad del adulto es un

requisito fundamental para que un límite sea efectivo y éste sólo lo puede sentir quien tiene claras sus propias limitaciones.

¿Qué mejor ejemplo para un chico que un adulto que sabe defender sus derechos con firmeza y amor? Si en la reprimenda hay seguridad y amor (por más enojados que estemos) toda pequeña frustración será propulsora de aprendizaje y crecimiento. Pero, para lograr que esto sea así, debemos tener en cuenta una serie de requisitos:

-No los abrumemos con prohibiciones; el ambiente en que "convivimos" debe estar adaptado también a sus necesidades. Por ejemplo, si el niño necesita, por su edad, investigar en los cajones y manipular todos los objetos, dejemos a su alcance sólo los adecuados. Es preferible evitar sus travésuras antes que erigirnos en severos jueces.

-Actuemos con firmeza: nuestras vacilaciones sólo le provocarán confusión (lo que no significa ser inflexibles y no tener capacidad de autocrítica). Muchas veces los berrinches y rabietas de los chicos son intentos de probar nuestra firmeza. Planteémosle las razones de nuestra determinación pero sin pasarse al extremo de dar largas explicaciones por cada reto.

-Seamos constantes: Si un día prohibimos algo y al otro día lo permitimos le estamos mostrando que todos los límites son transgredibles. Aquí debemos aclarar que no sólo se trata de constancia en el adulto, sino de coherencia entre los adultos, es decir, que haya un mínimo de armonía entre aquellos encargados de la educación del niño: los padres entre sí y con los maestros. Es por esto conveniente que, al elegir la escuela para nuestros hijos, tengamos en cuenta este factor. ¿Cómo maneja la disciplina, está en armonía con la modalidad disciplinaria del hogar?

Por supuesto que siempre habrá diferencias, pero también para estas situaciones debemos preparar a nuestros niños. "Nosotros te permitimos esto, pero hay gente que no piensa igual y que no te lo permitirá"; es decir, mostrarles la existencia de normas y valores distintos como manera de ayudarle a adaptarse a los diferentes ámbitos en los que se habrá de desenvolver.

-Adecuémonos a la edad del

niño: a medida que el niño va creciendo internaliza las normas morales y de convivencia lo que le permitirá comprender el sentido de los límites.

Los pequeños requerirán mayormente de actos de protección mientras que los mayores aceptarán más las razones y la necesidad de un castigo.

-Busquemos una modalidad adecuada: con tacto, amabilidad y persuasión lograremos más que con un tono agresivo. Conviene sugerirle alternativas que le permitan reorientar su conducta, canalizando positivamente su energía o su agresividad.

Hay ocasiones en que la puesta de límites fracasa. Veamos algunas actitudes de los adultos que pueden llevar a resultados negativos:

-Aquellos que ceden fácilmente ante la oposición del niño, ya que viven con culpa, la imposición de su autoridad, y así como el niño teme perder el amor de sus mayores, estos temen perder el amor del niño.

-Aquellos que clasifican a los niños en "buenos" y "malos" y sobre la base de este preconcepto adoptan actitudes rígidas, sin entender que todo ser tiene sentimientos hostiles y que se trata de ayudarlo a canalizarlos adecuadamente. El niño necesita saber que, a pesar de ser agresivo, se lo quiere. Este modo aprenderá a autocontrolarse.

-Aquellos que frente a manifestaciones de agresividad, se quedan con la parte externa del mensaje, es decir, no se dan tiempo para tratar de entender qué hay debajo de esa agresión (quizás sea un modo de pedir atención) y entran en un juego de agresiones mutuas que sólo sirve para desgastar la relación.

Claro que todo adulto tiene sus momentos de cansancio o de mal humor y es bueno que el niño conozca esto y esté preparado para no exigir perfección y justicia total.

Una vez más, aceptemos nuestras propias limitaciones para lograr inculcar límites a un niño; por supuesto que, teniendo claro que no son las amenazas, reproches y castigos corporales el mejor motor del crecimiento.

Quizás sea la puesta de límites el punto más importante en que se juega nuestro rol de adultos frente al niño. Aprendamos a usarlo adecuadamente, ya que un mal uso o abuso sólo puede traer como consecuencia niños inhibidos o rebeldes, en cuyo caso actuaríamos en contra de su crecimiento.

ՄԻՈՒԹԻՒՆ ՈՒ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՌՈՒՆԿ ԱՋԱՏԵԱՆ

«Միութիւն» ու «միասնականութիւն» բառեր են, որ կը յեղիջողին յաճախ սեղի եւ անսեղի, եւ մանաւանդ՝ անտեղի կերպով: Եւ ծիծաղիկի կիսաշիջել ան է, որ ամառապանութեան աստարող տարրերը ամէնէն զոտ եւ ուժգին ձայնով կը պաշտպանեն միասնականութեան զաղափարը...

Մասնաւոր այս սրբերուն, հանրային կեանքի մէջ դեր, կշիռ, հեղինակութիւն ու գործ չունեցող մարդիկ կը փարին միութեան ու միասնականութեան լուրջներերուն ու յաճախ կը պնդուին բարձունքներով՝ վրայ գտնուելու յաւանութեամբ եւ կը կոչեն: «Ես կողմի մարդ չեմ, ես կուսակցական, կողմակցական ու հաստատական հարցերէ վեր մարդ եմ»... Կարծէք կուսակցութիւնները, վարը, անդունդին խորերը սեղ մը դերը գրաւած ըլլային:

Այսպիսիներուն համար կուսակցութեան պատկանիլ, զաղափարական եւ սկզբունք ունենալը կերպով մը նուաստացուցիչ՝ հանգամանք մըն է:

Հասկնալի է անկուսակցական ըլլալը: Ընդունելի է մասնաւոր անկախ դերը ունենալը: Սակայն խիստ սահմանափակ է թիւր աշխարհի լուրջ ու դիտակից մարդոց, որոնք խկապէս անկախ խորհողներ են. աւելի քիչ է թիւր այն մարդոց, որոնք տեղեակ են ազգային հարցերուն եւ ողջախիտութեան ունին ստուր իրաւէն եւ սխալ՝ ճշմարտէն զանազանելու: Այսպիսիները յարգելի են. մեր խաւքը արդէն անոնց մասին չէ՝ այլ՝ միւս իմաստակներուն, որոնք անգլ զբարձունքներու՝ կառնելով՝ կը բնանան ծածկել իրենց զատարկամտութիւնը:

Կարծէք չէ՞ որ ու անկախ ըլլալը մտտային կարգ անցած ըլլայ, մինչ

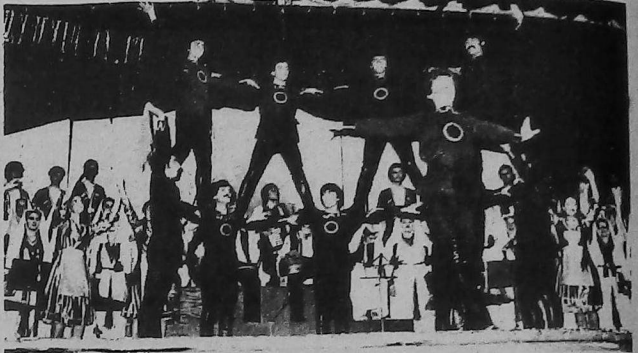
կուսակցութեան մը պատկանիլը, անոնց համար, հաւասար դարձած է... յանցագործութեան:

Կուսակցականը ուխտով մը յարձ է իր ազգին, անոր Ազգային Դատին եւ երդում ըրած է, ի հարկին կեանքին գնով ծառայելու իր ազգին - մինչ բարձունքներու վրայ թառած մարդոց յանձնառութիւնը թոյլ է, շունչը կարճ՝ եւ ազգասիրութիւնն ալ ունի... Իրենց մտքին թանձրութիւնը: Իրենց անձին, եսին, շահին ու հանձնքին սպառնացող առաջին վտանգին դիմաց՝ արդէն կը մտանան ազգ ու հայրենիք եւ կուսական ամէն Ազգային Դատ:

Կուսակցութիւններու անցեալի տարակարծութիւնները ծնունդ տած են սկզբունքներէ՝ եւ ո՛չ անձնական նախասիրութիւններէ. անոնք բախումներ ունեցած են՝ ազգին ծառայելու միջոցներու որոնման ճամբուն վրայ: Եւ զարմանալի չէ որ կուսակցութիւնները աւելի շուտով եւ հիմնական կերպով կը համերաշխին ու կը գործակցին քան չէ՞ որ անկախ տարրերը: Եւ պատմականօրէն ալ կուսակցութիւնները ազգային աղէտներու դիմաց ձեռք-ձեռքի տուած ու գործակցած են, եւ կրնան կործակել որեւէ ժամանակ:

Անոնք ուխտած են ծառայել իրենց ազգին եւ ոչ իրենց եսին: Մինչդեռ չէ՞ որ ու անկախ տարրերը միակ մտացած են՝ որովհետեւ չեն կցցած հաւաքականութեան մէջ գործել, հաւաքական շահը իրենց ետէն վեր դասել: Եւ արդէն ո՞ր տեսնուած է, որ կուսակցութիւնները քննադատող չէ՞ որոնքը թով գով-գան եւ հաւաքական գործի մը շուրջ բոլորողին, եւ մանաւանդ ծրագրի մըն ալ իրականացնեն: Անոնք բնայթով հաւաքական են հաւաքականութեան եւ... իրարու: (Շար. Գր. Է)

Հ.Բ.Ը.Մ.ի «Սարտարապատ» երգի-պարի համույթին ելոյթը Սան Տիէկոյի մէջ

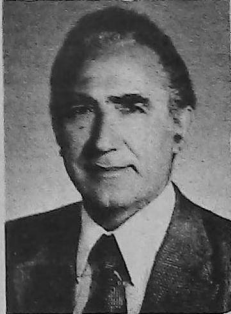
Տեսարաններ «Սարտարապատ»ի Սան Տիէկոյի մէջ ունեցած ելոյթին

Անցեալ Մարտին, Հ.Բ.Ը. Միութեան Լոս Անձելեսի «Սարտարապատ» երգի-պարի համույթը յաղթական կերպով մը ունեցաւ Սան Տիէկոյի Scottish Rite Auditorium սրահին մէջ, սրտըր գրաւելով աւելի քան 800 անդիսականներու: Առաջին վարկեանէն «Բերդ պա-

րը» մեծապէս սպաւորեց յերկանքը եւ խից բուռն ծափահարութիւններ: Գեղարունեստական բարձր մակարդակով կատարուած հայկական պարերու անհրաժեշտութիւնն ու երգերը խանդավառեցին յերկանքը, եւ կամուրջ մը տեղեկեցին սրահին եւ բնին միջեւ:

Աշոտ Մինասեանի ջրաներկներու ցուցահանդէպ

Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւնը ուրախութեամբ հանրութեան կը ներկայացնէ արեւստագետ Աշոտ Մինասեանը, ջրաներկներու ցուցահանդէպ մը, Ռեքսթ, Մայիս 29-էն մինչեւ Յունիս 7, 1981, Հ.Բ.Ը. Միութեան ցուցարահին մէջ, Լարչմոնթ պողոտայ:

Աշոտ Մինասեան ծնած է Իրան, ուր ստացած է երկրորդական ուսում Ալպորդ ամերիկեան գոլէմի մէջ: 1942-45 ուսանած է երաժշտութիւն, մասնագիտակալով ձայնի եւ յորինումի մէջ: 1950-ին անցած է Միացեալ Նահանգներ, ուր մինչեւ 1952 շարունակած է երաժշտութիւն ուսանիլ Շիֆոլդի երաժշտական գոլէմի մէջ:

1952-1957 յանախած է Շիֆոլդի արուեստի վարժարանը, վկայուելով Architectural & Industrial Design նիւրի մէջ: Նոյն գոլէմը գտնուած միջոցին երեք տարի ուսանած է ջրաներկի եւ նարտարագիտական արձանագործութիւն:

1959-ին վերադարձած է Իրան, ուր յաջորդող 25 տարիներուն ինքնուրուի անջատող եղած է նարտարագիտութեան, առեւտրական, ներքին եւ յեռաբնակի գեղանկարչութեան մարզերու մէջ:

Աշխատակցած է Փախլալի Հաստատութեան շտաբի մը ծրագիրներուն մէջ, ինչպէս պանդոկներու, նաւարաններու, գիշերային գրասենյակներու եւ անձնակալ եւ անձնակալ

րևակարաններու կառուցում Կասպից ծովու ափերուն վրայ: Ասոցմէ կարելի է յիշել՝

- Վարիան Բագիրեան Գարաթ Տալի մտ, Թեհրանէն մտ 50 մղոն հեռու:
- Գասպիցի Բագիրեան-Ռոմաս, ամբողջովին վերանորոգուած դասական եւ կիսա-անգլիական ոճով:
- Տը Բեալը, վերջը վերանուանուած Բոլպէզ, Իսրայէլի մտ, հանրածանօթ տիւր-նաւարանը:
- Գորաթ Փարե Բագիրեան, 1976-1977 սարբուած Ֆրանսական Միջազգային ընկերութեան մը համար:
- 1962-ին, Աշոտ Մինասեան առաջնութիւն շահած է մետաղային արձանագործութեան մէջ, միջազգային Պիէնալի մը ընթացքին, որ կը վայելէր հովանաւորութիւնը կայսրուի իսրայէլ Գախլալի:

Հայրենիքի վերելի գլխաւոր իրաւորման Հաստատութիւնը, Մերայ Մաշտոցի անուան նշանաւոր Մատենադարանը, Ուր հազարաւոր հաղորդեան ձեռագրեր եւ արժէքաւոր գրքեր պահուած են:

(Շար. Յոր. Էջն)

ՄԻՈՒԹԻՒՆ ՈՒ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԵՐՈՒՆԿՆԻ ԱԶԱՏԵԱՆ

Պատմական սխալ մըն է անմիաբանության մեղքը բեռնել կուսակցությանը վեցին. կուսակցությունները գործակցած են վաղից. զարգացող պանդեմիան, Վարդապետի, Մուսա Լեբան ու Կիրիլի մարտերուն ընթացքին:

Մինչդեռ մեր անմիաբանությունները պատմական խորունկ արմատներով մեր պատմությունն ու աշխարհագրությունը բաժան-բաժան ըրած են մեզ. մեր ճակատագիրը անհասկանալի դարձուցած է մեզ: Մասկան, կը դժուարանաք ընդունելու երեւոյթը եւ ըսելու, թէ հայը հիմնականին մէջ անհասկանալի մըն է եւ իր ազգային յղբերգութեան պատճառը՝ այդ անհասկանալիությունն է:

միաներու ձգտումը ոչ թէ հաստատունութիւն վերածել է հայութիւնը (ենթադրելով պահ մը որ այդ եղած ըլլար կուսակցութեանը գործունէութեան արդիւնքը), այլ՝ հաստատունութիւն պահելու մարտը՝ անհասկանալի կզգացումներու:

Բաժնուած է նշանաւ եկեղեցին ոչ միայն իր Աստուծոյ հաստատունութիւն մէջ, այլ նաեւ իր տարրեր դասանմանքով. երբ հայ մը բողոքական կան կամ կաթոլիկ դառնայ՝ «խղճի պատուութեան» բարենիշին կ'աջանանայ. մինչդեռ իրականին մէջ (թէկուզ դասական կ'ըստով), բաժնուած մը կը յառաջանէ:

Այսօր տարրեր դասանմանքներու հետեւող հայերէն քիչեր միայն տեղեակ են, թէ ինչով կը տարբեր իրենց դասանմանք միւս դասանմանքներէն. քանի՜ Նոզի տեղեակ է, թէ ինչ կը նշանակէ Բրիտանի հոսթան միաբան կամ երկարակի ըլլալ. սակայն, հակառակ այդ անդրուժեան կը շարունակեն թո՛ւնը լուսաւորչական, թո՛ւնը կաթոլիկ կամ թո՛ւնը բողոքական ըլլալ շտաբը:

Սկզբունքները կորսուած են մշուի մէջ, մինչ անոնց հետեւանքները կը շարունակեն բաժնի հայութիւնը: Մինչդեռ կուսակցութեանը տարրերութիւնները հիմնուած են Հայկական Դատի իրենց մեկնաբանութեանց վրայ, որ ծանօթ է բոլորին, կամ անունուզն կուսակցութիւններուն:

Նոյնիսկ բաժան-բաժան են նաեւ հայերը իրենց կրօնական դասանմանքներուն մէջ՝ բազմատեսակ ու բազմաձև Աւետարանական հայ եկեղեցիներ կան. Վիեննական ու Վենիսիական հայերը այնքան եւ անկի բաժնուած են իրարմ, որքան կուսակցութիւնները: Վիեննական հայերը նստած են ազգային հակա

ժառանգութեան մը վրայ. մինչ մէկ կողմէ իրենց ուժերը կը նստանան եւ այդ ժառանգութեան ճակատագիրը կը վստահուի՝ անոր կը յաճախեն մնալ իրենց հաստատականութեան մէջ: Այլ չենք խօսիլ հայրենակցական ու ազգային մասնագրութիւններով կազմուած միութեանց մասին՝ որոնք աշխիթներու կը վերածնեն հայութիւնը, կրօնցիկով հաւաքական խնայելու հորդոնը:

Եթէ փափաքելի բան մըն է միասնակցութիւնը հայութեան համար, այդ միասնակցութեան մասին պէտք է աշխատի բոլոր ուղղութիւններով՝ անհաստակն, զարգացարական, դասական եւ այլ գետններու վրայ: Ու եթէ կարելի չ'ըլլալ իրականացնել այդ միութեանը՝ մեղադրանք պէտք է ուղղուի բոլորին հաստատալի եւ ոչ թէ միայն կուսակցութեանը:

Հակա-կուսակցականութեան գործարք ճով մը կը բերեն իրենց հետ մանաւանդ թուրքալիս ու Հայաստանէն գաղթողները: Պատճառարանութիւնը այդ մտայնութեան պարզ է ու միամիտ - «Մենք չենք վարժուած կուսակցական կեանքին» կամ «Մեր երկրին մէջ կուսակցութիւնները արքունուած էին»:

Մինչդեռ, երբ այդ խմբաւորումները վերուժեն բուն պատճառ կուսակցութեանը բացակայութեան, իրկու պարագային այ պիտի նկատեն, թէ այդ արգելքը անպայման հայութեան Ազգային Դատին հանդէպ ստածուած սերէ մը չէ որ կը բերի: Ոչ ոք՝ հայութիւնը միջառած տեսնելու բազմաբէք է. եթէ կուսակցութիւնները իրապէս բաժանարար գործ կատարած ըլլային՝ ընդհակառակն քաջալերուած պիտի ըլլային մանա-

ւան թուրքոյ մէջ: Ընդհակառակն, կուսակցութիւնները արգելուած են այնտեղ, որով հետեւ անոր պատմականորէն հանդիսացած են միակ կազմակերպութիւնները, որոնք հաւաքական կամքով եւ ծրարակ ուժերով պայքարած են Հայկական Դատին իրականացման համար: Եւ այսօր էս, կը մնան այդ զիջբերու վրայ: Քանի տարանան հայ կուսակցութիւնները, այնքան կը սուժ Հայկական Դատը. գարմանայի չէ որ թուրքերը իրենց անբող զայրոյթը թափեցին Լոմփրակիներուն վրայ եւ այսօր այլ իրենց պատմանիներուն հիմնական ձգտումն է եղեռնի ամբողջ մեղքը փակթիկ այդ Լոմփրակիներուն վրայ:

Երբ թուրքը այնքան հակառակ է Հայկական կուսակցութեանը, հայուն տարրական ողբախօսութիւնը պիտի կրնայ տեսնել, թէ թուրքը չի կրնար հաշտ աշտով նայիլ հաւաքական կամքին: Ուրեմն, կուսակցութեանը հակառակելով, հայը, զիսակցաբար թէ անդիտակցաբար, թուրքին փափաքն է որ կը կատարէ:

Այո, պէտք է միանայ հայութիւնը, եթէ պիտի կրնայ վերադարձի օտար ահիբու վրայ. սակայն, միասնականութեան կողմ սխալ ուղղութեամբ պէտք չէ արձակուի, անպատասխանատու անհաստեղծ կուսակցութեանը. այլ՝ հակառակ ուղղութեամբ. որովհետեւ կուսակցութիւններ են որ կրնան կազմել միութեան ու միասնակցութեան խաբիսը: Մինչ կեդրոնախոյս տարրերը կրնան միայն ծառայել ու մասնատել հայութիւնը, մանաւանդ՝ երբ իրենց իմաստակերթիւնը զարգացարանութեան հետ կը շփոթեն:

ՍՆՈՒԹԱՆԱՆԻ ՄԵՐ ԱՐԺԷՔՆԵՐՈՒՆ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱԿՈՍՏԵԱՆ, ԳՈՒՆԱՒՈՐ ՊԱՏԿԵՐԱՍՓՈՒՌԻ ՀՆԱՐԻԶԸ

Պատկերասփիւռի պատմութեան մէջ կարեւոր նպաստ մը ունեցած է Յովնաթան Յովհաննէս Աղամբեան, որուն գիտօրը նկարահանող ռադիոլուսանկէպները կազմուած են շարունակական հետաքրքրութիւնը շարունակական դեռ իր ուսանողական շրջանէն երբ ան կը հետեւեր, մեր դարու սկիզբը, Միւնխենի, Յիւրիիի, Պերիլիի համալսարաններու դասընթացքներուն: Պատկերասփիւռի առաջին գաղափարը եւ գիտը Յովհաննէս Աղամբեան ներկայացուց 1905-ին, երբ 26 տարեկան էր եւ կ'ուսանէր Պերիլիի «Հումպոլդթ» համալսարանը: Ան յոգացաւ այն միտքը, թէ նկարը պատատի հաղորդչոր համար պէտք է տարբարանալ իր գիծերու, որոնց յայնպիսիները (amplitude) պէտք է համապատասխանէ պատկերի տարրեր կետերու շարունակութեան: Աղամբեանի այս գիտը հանդիսացաւ մեր դարու առաջին հանդիսար գիտօրէն մէկը, որ անկողնով արդի պատկերասփիւռի մէջ սեւ-ճերմակ եւ թէ գունակոյր, ինչպէս եւ նկարահանողութեան իրաւը: 1907-ի Մարտ ամսին Աղամբեան Պերիլի մէջ ներկայացուց իր երկրորդ գիտը՝ «Սարբաուրու

եյեկորակա՛ն մամրով՝ հաղորդուած նկարի կամ շարք մը նկարներու հաստատման եւ կրկնակի վերարտարութեան համար» վերադասարանութեան, որ ստացաւ հնարագիր: Այս գիտը մտնողական պատկերասփիւռի առաջին նախագիծերէն մէկն էր: Քանի մը ամիս յետոյ, աշխարհի մէջ առաջինը ըլլալով, Աղամբեան Պերիլիի համալսարանի տարրագիտարանէն, թիլի միջոցով, 600 ֆւմ. հեռաւորութեան վրայ, հաղորդեց երկու գոյնով պատկեր մը, ստանալով հնարագիր Անգլիոյ, Ֆրանսայի եւ Իտալաստանի մէջ: 1913-ին, Աղամբեան վերադարձաւ Իտալաստան եւ շարունակեց իր գիտական փորձերը: 1925 թուականի Փետրուարին Յովհաննէս Աղամբեան, առաջինը ըլլալով աշխարհի մէջ, Լեհիկոնրատի մէջ ներկայացուց երեք գոյնով պատկերասփիւռի մը նախագիծը, իսկ նոյն տարուան Մարտին, տեղափոխուելով Հայաստան, Երեւանի համալսարանի գիտաշխատանոցին մէջ ստեղծեց առաջին երեք գոյնով պատկերասփիւռը, գոր կոչեց «ճեռատեան» եւ գայն ներկայացուց յանձնախումբի մը: Աղամբեանի գիտին խորախոր կազմող սկզբունքները ի գորտն են մինչ-

չիս այսօր:

Յովհաննէս Աղամբեանի հնարած հեռագոյն դրոպիկը առաջին անգամ գործածուեցաւ 1928-ին Անգլիոյ մէջ, ձէյ Պըրտի կողմէ եւ յետոյ Միացեալ Նահանգներու մէջ, Քոլորադա Պրիւսթօպիլիկ Միսթըր ընկերութեան կողմէ: Փորձի շրջանէ մը յետոյ, այս ընկերութիւնը ընդունեց Աղամբեանի հեռագոյն դրոպիկը եւ 1951-1953 ժամանակաշրջանին, երկր տարի շարունակ, Նիւ Եորքի մէջ պատկերասփիւռներու իր գունակոյր հաղորդումները կատարեց այս դրոպիկով հիման վրայ: «Քոլորադա» յի օրինակին հետեւեցան նաեւ Յիւստան, Տակիսթան եւ Հոլանտա:

Իր մահէն (1932) փչ առաջ, Աղամբեան հնարեց նաեւ միւր պարտուրիչ կարեւոր գիտերէն մէկը՝ վիտեո-ձայնակապալներ: Այս գիտին հնարագիրը՝ «ժապալէիկ վրայ արձանագրուած նկարը վերադասարանի համար սարբաուրու» վերադասարանը ընձայտեցաւ մահէն վերջ իր կնոջ:

Գյուղամիջան հանապարհ: Լուսանկար՝ Պ. ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ

60-ԱՄԵԱԿ ՌԱՄԿԱՎ ԱՐ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ ՏՕՔԹ. ՓՐՈՖ. ՅԱԿՈՒ ՓՍՄՊՈՒՔԵԱՆ՝ ՀԱՐԱՒ. ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԷՋ

Հ.Բ.Ը.Միության հիմնադրու-
թեան 75 ամակին առթի, Մի-
ության Կերտնական Վարչու-
թեան կարգադրութեամբ Հարա-
ային Ամերիկայի հայաշատ գա-
ղութները կ'ացնէ ամերիկահայ
անճանի մանկավարժ և հոգե-
բան՝ Տօքթ. Փրոֆ. Յակոբ Փամ-
պուրեանը:

Յարգելի մանկավարժը դա-
սախտութիւններ պիտի ուս-
ման Մոնթփիլտնի, Պուէնո Արե-
սի և Սան Փաղոյի մէջ:

Յակոբ Փամպուրեան իր նախ-
նական կրթութիւնը ստացած է
Պէրոյի Մերսուսեան վարժա-
րանին մէջ՝ ապա ուսանած՝ Հ.Բ.
Ը.Միութեան Կիպրոսի Մելգոնե-
ան Կրթական Հաստատութեան
մէջ, որուն մանկավարժական
բաժինը ասարեւել էր 1858-ին,
կը մտնէ Պէրոյի Ամերիկեան
Համալսարանը, ուրիկ կը վկայուի
Պատկաւոր Արտեստի տիտղո-

սով հոգեբանութեան մէջ, իսկ
1908-ին, Նիւ Եորքի համալսա-
րանէն կը ստանայ Մագիստրոս
Արտեստի տիտղոսը և 1972-ին,
Միչիկընի համալսարանէն կը
ստանայ Տօքթորի տիտղոսը:

Տօքթ. Փամպուրեան պատա-
նեկան տարիքէն իսկ մասնաւոր
սէր է հետաքրքրուի ցուցաբե-
րած է ազգային կրթական, զը-
րական և գիտական հարցերու
նկատմամբ ու մանկավարժական
և գրական իր առաջին յօդուած-
ները յոյս տեսած են Մելգոնեանի
«Այգ» պարբերաբարիին մէջ: Ա-
պա, իր մասնակցութիւնը բերած
է Պէրոյի Քիլեան Մշակութա-
յին Միութեան «Շիրակ» ամա-
սերթիին, հոգեբանական և գրա-
կան շարք մը յօդուածներով:

Տօքթ. Փամպուրեան գործն
անդամներն էրած է Հ.Բ.Ը.Մի-
ութեան Վարած է անոր ուսան-
ողական, պատուական և երի-

տաւարդական բաժինները: 1975-
78 եղած է ատենապետը Հիւսի-
սային Ամերիկայի Միտոքի
մասնաճիւղին, 1970ին՝ Միու-
թեան Հիմնադրութեան 70 տարի-
ներու ուսմանախորհրդեանց
վարիչը և Սանո Միութեան
անդրանկի հասարի կազմակեր-
պիչը: Գործունէութիւններ ունե-
ցած է Հայկական Համաժողովին,
Քիլեան Մշակութային Միու-
թեան և Ազգային Հայագիտա-
կան ընկերակցութեան մէջ:

Փրոֆ. Փամպուրեան մանկա-
վարժական գիտախնտագոսու-
կան թափաթիւ աշխատանքնե-
րու հեղինակ է. ուսումնասիրած
է ուսանողներու և Դաստիար-
ակներու յարաբերութիւնները,
երեսներու իմացական զարգա-
ցումը, ուսուցիչներու պատրաս-
տութեան մեթոտները և այլն:

Փրոֆ. Փամպուրեան Ամերի-
կեան Կառավարութեան կարգա-
դրութեամբ, որպէս Ասագ Ֆոլ-
պրայթ գիտնական, 1978-79ին
Կ'ուրակոմի երեան, դասխուսե-
լու համար երեանի Պետական
Համալսարանին մէջ, իսկ այժմ
կը դասախուսէ Էլիզաբեթ Սիթի
համալսարանին մէջ:

Տօքթ. Փամպուրեան ճանչցը-
ած մըն է Ամերիկեան գիտական
ընկերային և ճոնիակ բաղաբա-
կան շրջանակներու մէջ և իրն-
տրուած դասախուս մը՝ Ամերի-
կեան կարեւոր համալսարաննե-
րու կողմէ:

Յարգուած մանկավարժ է հո-
գեբան Տօքթ. Փամպուրեան Պու-
էնո Արեւի մէջ իր դասախոսու-
թիւնները պիտի տայ Ժաբաթ,
Օգոստոս 1-ին ժամը 18-ին, Ե-
րեքշաբթի, Օգոստոս 4-ին, 2-
րեքշաբթի Օգոստոս 5-ին ու
Հինգշաբթի Օգոստոս 6-ին՝ ժամը
17-ին: Բոլոր դասախոսութիւն-
ները տեղի պիտի ունենան Մարի
Մանուկեան Կրթական Հաստա-
տութեան մէջ:

Հանդիպումներ Միջազգային Ժամանակակից Երաժշտութեան հետ

Այս անուն ներքե կը գործէ
արդի արտեստի և երաժշտու-
թեան նորարած հիմնարկ մը, ո-
րուն արտեստագիտական ղեկա-
վարը կը հանդիսանայ ծանօթ է՝
րաժժտագէտ և յօրինող Ալիսիա
Թերզեանը:

24 Յուլիոսի ուրբաթ օր Պուէնո
Արեւի Կեդրարտեստի Թանգա-
րանին մէջ ներկայ գտնուեցաք
1981 տարուայ յայտագրին Ա.
մասին, որ ներկայացուեցաւ
երաժշտութեան մասնակցու-
թիւով պոմնայի մը, որ պիտոյնե-
րու կողմէ պարի միջոցաւ մեկ-
նաբանուեցաւ միեւնոյն մնամու-
թիւնով ինչ որ տարիներ առաջ
բանաստեղծուի Ալիսիայ Կի-
րակոտեանը ներկայացուեց եր
իւ «Փետրո Սո» յայտակարար
երաժշտութեան, թէ՛ պատճենի և
թէ՛ պարի կալուածներուն մէջ
բնութարանի արդի այս ներկայա-
ցումը, նոր ժամանակներու ար-
տեստներու ըմբոնողութեան և
ընկալման կը համապատասնէր,
ունենալով համաշխարհային
ճանաչում:

Հիմնարկի վարչութեան ճա-
խագահին մտտի խօսքերէն կը
տեղեկանանք թէ այս իմբակցու-
թիւնը 14 տարուան հնութիւն ու-
նի և կապուի հաստատած է մի-
ջազգային երաժշտական կեդրոն-
ներու՝ հետ, ուրիկ կը ստացուին
և կան կ'ուղարկուին երաժշ-

տական նոր յօրինումներ:
Այս առթի, մօտ տասը յօր-
նողներու, 1980 տարուայ տեղ-
ացադրածական ընտրութիւններու
արդիւնքն ըլլալով, վկայական
տրուեցաւ: Անոնց միջե կը գը-
նուէր նաե օրուն ներկայացման
հիթ կազմող «Ժամանակն ու
Կրակը» պոմնային երաժշտու-
թեան հեղինակ Աուկոսաթ Ռա-
թեմպալը: Իսկ պոմնային գործն
ըր Էլէնա Կարսիա Տէ Լա Մա-
թայի:

Պարախումբը կը բաղկանար
ինը երիտասարդներ որոնց մի-
ջե ակնառու յաջողութիւն ունե-
ցան Օ. Լուպերա և Ա. Օրլանո-
զոյցը, հանդիսանալով «Ժամա-
նակն ու Կրակը» պոմնային հի-
րուններ, որոնց հետ ամբողջու-
թիւն մը կը կազմէին պարախու-
թի մնացեալ տարրերը:

Նիլքը անուած էր պերճաբա-
ցի վիտի մը կեանքէն, որ ա-
պրած է տասնհինգերորդ դա-
րուն և այրուելով մահուան դա-
սապարտումս՝ այդ օրերու օ-
րնոցներուն համաձայն: Ստեղծ-
գործութեան նպատակն էր յը-
տակ նոյն հոգիին՝ որիչ անմիւ
չարմանակալանութիւնը և ենթ-
կողմը նոյն ճակատագրին, ղեկը
չորս հալիոր տարի յետոյ, մեր ար-
դի օրերուն, տարբեր պայմաններ
մէջ անշուշտ:

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Այսու կը ծանուցանենք Հարա-Ամերիկայի մեր հա-
ւատացեալ ժողովրդեան թէ՛ Յուլիսի 28ին, Պուէնո
Արեւելէն դէպի Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին և Երուա-
ղէմ ուխտատուքար կը մեկնի, Հարա-Ամերիկահայոց
Հայր. Պատուիրակ՝ Գերշ. Տ. Դաիթ Եպա. Սահակեան:

Մայր Աթոռի մէջ, Գերշ. Սրբազան Հայրը ներկայ
պիտի գտնուի, Նորին Ս. Օծոյթին Տ.Տ. Վազգէն Ա.,
Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի հրաւերով, մասնակցելու
համար նորին Սրբութեան օծման և Զեւեհարութեան
28րդ ամեակին առիթով:

Սրբազան Հօր վերադարձը կը նախատեսուի Հոկ-
տեմբերի կէսերուն:

Հայրապետական Պատուիրակ Սրբազան Հօր բա-
կալորութեան ընթացքին, կազմուած է Յանձնախումբ
մը, բաղկացած Կրօնական Դատու և Հայց. Մարք.
Եկեղեցու Կերտնական Վարչութեան անդամներէ, ո-
րոնք պիտի վարեն Եկեղեցու ընթացիկ գործերը:

ԳԻՒՆ ԼԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՏՈՒԻՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑ

Սուրբ Պատարագի և Բարոգիտութեանց

2 ՕԳՈՍՏՈՍ . Բ. ԿԻՐԱԿԻ ԶԿԻՆ ՎԱՐՊԱՎԱՐԻ . Մայր Տաճարի մէջ պիտի պար-
տարագէ և բարոգէ Հոգշ. Տ. Գրիգորիս Վրդ. Բունիարեան:
ՍԱՐԿԱԽԱԿ . Տրք. Տրքանց
ԵՐԳԵՑՈՂ . Դասերը Վարդանանց
Կիւրիս պիտի պատարագէ ու բարոգէ Վրծ. Տ. Վազգէն ԶՅԿ. Ստեղծեան: ԳՅՈՍՏՈՍ . Գ. ԿԻՐԱԿԻ ԶԿԻՆ ՎԱՐՊԱՎԱՐԻ. Մայր Տաճարի մէջ պիտի պար-
պատարագէ ու բարոգէ Հոգշ. Տ. Գրիակ Վրդ. Մորտտեան:
ՍԱՐԿԱԽԱԿ . Տրք. Վարդգէս
ԵՐԳԵՑՈՂ . Ս. Գր. Լուսատիչ Կրթ. Հաստատութեան Նախկարգաբան
Երզնցի խումբ:

ESTUDIO JURIDICO

DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
Tucuman 1438. Piso 7.
Tel: 40-6809/7112, 49-7049

SUIZO ARGENTINA

COMPAÑIA DE SEGUROS S.A.
Florida 537 P.22 1005 Cap. Fed.

ORTOPEDIA
OB

Bartamian S. A
PRESENTA SU LINEA
COMPLETA DE
PIE RECTOR

- Plantillas Correctoras
- Articulos Ortopédicos y Taloneras
- Deportivo: con plantilla incorporada para la continuidad del Tratamiento
- Preventivo con arco incorporado para la Correcta formación del Pie
- Para usar con plantillas: Contra Fuerte Elevado, Rigido, con taco de Thomas

30%
de ahorro
sobre el
precio
indicado de \$5.00.

BELGRANO 1699 - T.E. 45-5213